

kreativ tankegang med hensyn til børnepasning i kommunerne. Og der kører allerede i kommunerne ganske gode initiativer flere steder, hvor man så samtidig helt sikkert kan leve op til børnepasningsgarantien.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre lidt om: Hvad er det egentlig for en ligestilling, som venstrefløjen står for? Er det dér, hvor man ikke tror, at man kan aftale tingene selv i familien? Hvad er det for en vanetænkning, Socialdemokratiet har? Er det, fordi de tror, at kommunerne ikke selv kan finde ud af fleksibiliteten?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg synes, det er væsentligt at notere sig Venstres ord i denne sag, nemlig at friheden i virkeligheden er begrænset til at gælde dem, som lovforslaget slet ikke handler om.

Lovforslaget her handler om vores børnefamilier, om mødres og fædres ret og mulighed for at være sammen med deres børn og deres familie. Den frihed, Venstre og De Konservative indlægger i dette lovforslag, handler om alle andre end børnefamilierne. Det handler om virksomhedernes ret til ikke at give børnefamilier orlov, og det gælder Venstres valgfrihed og Venstres valgret, retten til, kan man sige, at fralægge sig ethvert politisk ansvar i denne sag.

Jeg skal gøre både hr. Kristian Jensen og fru Irene Simonsen opmærksom på, at der i Danmark er ganske betydelige forskelle i mænds og kvinders løndannelse, at der er væsentlige forskelle på, hvem der måtte have en økonomisk motivation og dermed incitament til at tage orlov.

Så længe Venstre og De Konservative ikke ønsker fra Folketingets side at påtage sig et ansvar for dét, så længe vil der ikke være en reel mulighed for vores børnefamilier. I virkeligheden kan det her spørgsmål jo koges ned, nemlig til at dreje sig om: Skal vi give børnefamilierne en formel mulighed og rettighed, eller skal vi også give dem en reel? Og jeg vil gerne give dem den reelle.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det udvikler sig til en stribe korte bemærkninger, men sådan er demokratiet jo. Hr. Kristian Jensen, fru Irene Simonsen, hr. Jens Vibjerg og hr. Bent Bøgsted.

Vi tager kun tre ad gangen, og jeg erindrer stadig væk om, at der efterfølgende er en finanslovdebat, hvor også disse emner kan inddrages.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jo mere jeg hører fru Mette Frederiksen tale, jo mere forstår jeg, hvorfor Socialdemokratiet stemmer imod, for tilsyneladende har man ikke fattet ret meget af, hvad det her går ud på.

Forslaget går ud på at give frihed, frihed til, at en mor og en far aftaler, hvorledes et års fleksibel barselorlov skal fordeles imellem dem.

Det, Socialdemokratiets ordfører ønsker, er at tage den frihed væk og definere, at nogle uger skal tages af den ene part og ikke kan overdrages til den anden. Fru Mette Frederiksen tror ikke på, at unge mødre og unge fædre i fællesskab kan aftale sig frem til, hvordan fordeling af barselorloven er bedst for deres familie. Fru Mette Frederiksen tror, at vi herinde, vi 179 folketingsmedlemmer, er klogere end enhver børnefamilie, der skal definere, hvorledes barslen skal fordeles.

Det er en systemtænkning og en centralisme, som jeg ikke fatter, og derfor er jeg glad for, at det forslag, der bliver vedtaget, giver den frihed, som vi i Venstre har ønsket.

Kl. 14.05

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Irene Simonsen, så hr. Jens Vibjerg, og derefter kommer fru Mette Frederiksen på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jamen fru Mette Frederiksen mener nu, at det her er til gavn for virksomhederne i stedet for for familierne. Nu må jeg igen gøre op med den vanetænkning, som ligger til grundovre på venstrefløjen. Tror venstrefløjen stadig væk, at det samarbejde, der kører ude i virksomhederne mellem lønmodtagerne og virksomhedsejerne, stadig væk bygger på et forhold, hvor man pr. definition skal være fjender og hade hinanden og bekriige hinanden? Forholdene i dag bygger jo i langt, langt størsteparten af tilfældene på tillid, dialog og samarbejde, hvor de virkelig kan finde ud af tingene sammen til alles gavn og også til familiernes.

Så taler fru Mette Frederiksen om løndannelse. Ja, men der må vi sige, at i forhold til de forslag, der har været før, det tidligere lovforslag, så er der nu en social lighed. Nu er det jo ikke kun de bedrestillede, der kan tage orloven, fordi børnepasningsorloven var på en lavere ydelse.